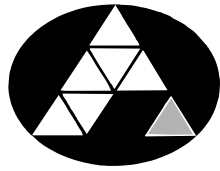

POHJOIS-KARJALAN AMMATTIKORKEAKOULU
Muotoilun koulutusohjelma

Marjaana Jylhä

DREAM – omat arvot lähtökohtana korusarjalle

Opinnäytetyö
Toukokuu 2011

POHJOIS-KARJALAN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ
Toukokuu 2011
Muotoilun koulutusohjelma

Sirkkalantie 12A
80100 JOENSUU
p. 050 3116317

Tekijä

Marjaana Jylhä

Nimeke

Dream – omat arvot lähtökohtana korusarjalle

Tiivistelmä

Opinnäytetyön aiheena oli ymmärtää tekijän omien arvojen merkitystä suunnittelussa. Työssä tekijä konkreettisesti suunnitteli ja toteutti korusarjan Dream.

Arvoja ja suunnittelun lähtökohtia lähestytään tarkastelemalla tekijän aiempia töitä sekä pohtimalla kuvakollaaseja. Opinnäytetyössä tarkastellaan arvoja ja suunnittelun lähtökohtia tulkintojen sekä ulkopuolisten arvioiden kautta.

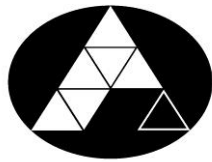
Toiminnallisena osana toteutetun korusarjan korujen lähtökohtina ovat toimineet kuvakollaaseista poimitut elementit. Työssä on kuvattu luova prosessi alkuideasta valmiiksi prototyyppiä sekä analysoidaan valmiit korut. Lopuksi pohditaan opinnäytetyön aikana saatuja kokemuksia ja visioidaan mahdollista yrittäjyyttä.

Kieli
suomi

Sivuja
46

Asiasanat

arvot, suunnittelu, korut, korutaide

NORTH KARELIA
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

THESIS
May 2011
Degree Programme in Design
Sirkkalankatu 12A
FIN 80100 JOENSUU
FINLAND
Tel. 358-50-3116317

Author

Marjaana Jylhä

Title

Dream – the Author's Own Values as a Basis for a Jewellery Collection

Abstract

The idea for this thesis was to understand the significance of the author's own values in the designing process. The theme of the thesis was to design and produce a jewellery collection, Dream.

The values and the basis for designing were approached by examining the author's previous work and analysing photo collages. The thesis examines the values and basis for designing through interpretations as well as through external evaluations.

The jewellery collections, which were the functional part of the thesis, derived their basis from the photo collages. The thesis describes the creative process from an idea to the completed prototype and analyses the finished jewellery. Finally, experiences gained through writing the thesis are discussed and possibilities for entrepreneurship envisioned.

Language
Finnish

Pages
46

Keywords

values, design, jewellery, jewellery art

Sisältö

1	Johdanto.....	5
2	Lähtökohdat.....	5
3	Omien lähtökohtien kartoitus.....	8
3.1	Menneisyys.....	8
3.2	Kuvien kautta.....	15
4	Luova prosessi.....	19
4.1	Korujen merkitys ja arvot.....	19
4.2	Luonnostelu ja ideointi.....	21
4.3	Unisieparit.....	25
4.4	Kokeilujen kautta voittoon.....	27
5	Dream – uniikkikorusarja.....	34
5.1	Shayla.....	35
5.2	Athalia.....	36
5.3	Brietta.....	37
5.4	Preita.....	39
5.5	Alida.....	40
5.6	Lopputulos.....	42
6	Oma kuva.....	43
6.1	Oma ilmaisu.....	43
6.2	Yrittäjäyys?.....	44
7	Lopuksi.....	44
	Lähteet.....	46

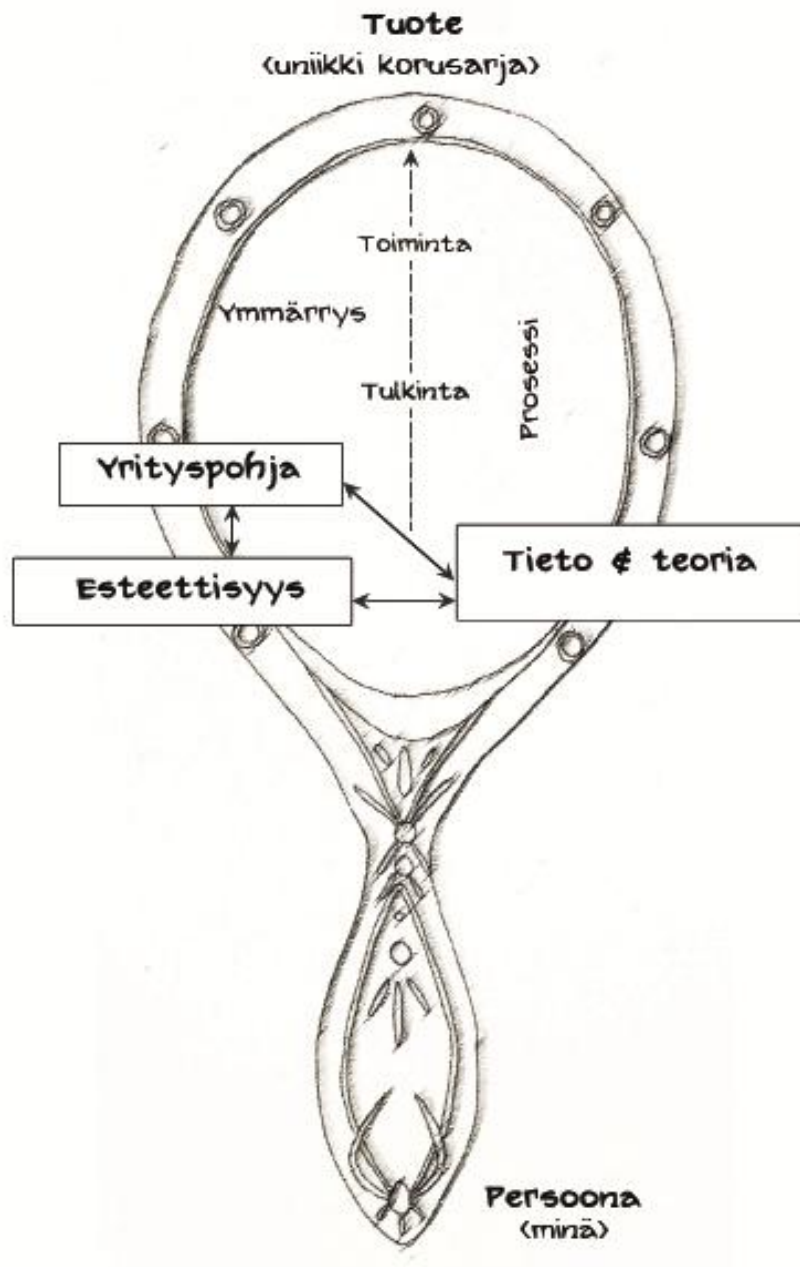
1 JOHDANTO

Opinnäytetyössäni tutustuin itseeni tekijänä ja pohdin omia arvojani, menneisyyden kaipuuta, jota yhdistän nykyaikaiseen tekniikkaan. Toiminnallisena osana opinnäytetyötäni suunnittelen ja toteutan pienimuotoisen korusarjan, joka ilmentää minua suunnittelijana sekä kokoaa omat arvoni ja esteettiset näkemykseni yhdeksi teokseksi. Opinnäytetyöni tarkoituksena on vahvistaa ammattilaisuuttani, saada rohkeutta oman yrityksen perustamiseen.

Halu ja into yrittäjyyteen ovat vahvat mutta, löytyykö minulta riittävää ammattitaitoa yrittäjänä toimimiseen? Projektiopinnoissani loin jo itselleni pohjan omaa yritystä varten, mutta luottamus omaan tekemiseensä on vielä heikko. Tutustumalla omaan arvo maailmaani pohdin, tapaavatko omani ja mahdollisen asiakkaan arvot ja kauneuskäsitteet toisiaan. Projektiopinnoissa toteutin kauan haaveena olevalle omalle yritykselle yrityspohjan jonka tarkoituksena oli luoda etsy.com – sivuille Internet myymälä, sekä kyseiseen myymälään muutamia tuotteita myyntiin. Etsy.com on sivusto, joka tarjoaa kädentaitajille mahdollisuuden myydä omia tuotteitaan pientä korvausta vastaan. Projektiopintoja tehdessäni minulle kumpusi idea näiden kahden yhdistämisestä, korusta. Tällä tavoin yhdistäisin sekä tekstiilitaiteen että. Korusarjaa suunniteltaessa haluan tuoda ilmi myös sen, kuinka koru ei välttämättä aina ole pelkkä koriste vaan sillä voi olla myös jokin syvempi merkitys.

2 LÄHTÖKOHDAT

Pyrin hahmottamaan persoonan (minä), prosessin (uniikkikorujen luominen) sekä produktin (uniikkikorun) suhdetta omaan tietoperustaani, yrityspohjaani ja ulkopuolisiin esteettisiin elämyksiini (kuva 1). Muodostettuani riittävän syvän ymmärryksen omasta tavastani ilmaista itseäni tekstiilitaiteen keinoin, pyrin heijastamaan vahvat puoleni uniikkikoruiksi.

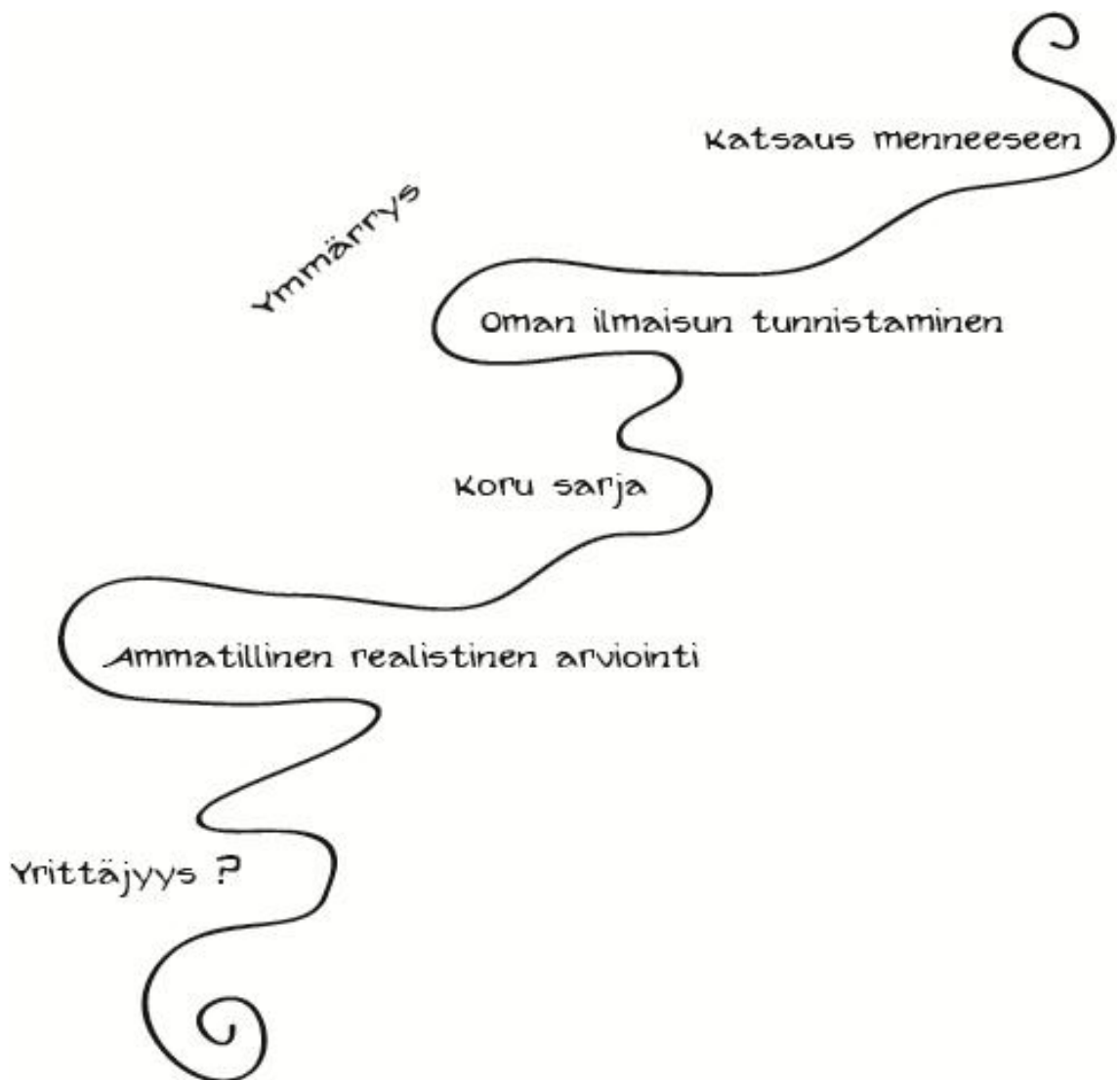

Kuva 1. Viitekehys.

Hahmottaakseni oman käsialan ja oman ilmaisun tunnistamisen vaiheita lähdin liikkeelle muistelemalla, kirjoittamalla sekä katselemalla opinnoissa eri tekniikoilla tehtyjä töitä. Kokoamalla yhteen tekemiäni töitä kiinnitän huomiota niissä tapahtuneisiin muutoksiin, luonnoksissa, kokeiluissa sekä valmiissa työssä.

Kun oma ilmaisu alkaa hahmottua, olisi tarkoitus kartoittaa nykyistä ilmaisuani kuvakollaasien ja niiden analysoinnin avulla. Kokoan kuvakollaasit kuvista, esineistä ja asioista, jotka vetävät itseäni puoleensa joko asian tarjoaman esteettisen elämyksen takia tai asian tarjoaman sisällöllisen merkityksen takia. Tämän jälkeen analysoin kuvakollaasit.

Materiaalin keräämisen jälkeen liitän yhteen, oman käsialan ja ilmaisun löytymisen sekä omat pohdinnat, ja heijastan nämä taidekorusarjaan ja sen suunnitteluun. Olen hahmotanut ja purkanut opinnäytetyöni nämä osa-alueet visuaalisessa toiminta-asetelmassani kuvassa 2.

Kuva 2. Toiminta – asetelma.

3 OMIEN LÄHTÖKOHTIEN KARTOITUS

3.1 Menneisyys

Olen yksi niistä ihmisistä, jotka tietävät mihin tahtovat ja mitä saavuttaa elämässä. Jo alakoulusta lähtien olen tiennyt, että haluan tehdä työkseni jotain käsitöihin liittyvää. Koulussa haaveeni tarkentui tekstiileihin, kun vietin tutustumispäivän Koulutuskeskus Tavastian käsi- ja taideteollisuusalan tekstiilin suuntautumisvaihtoehdossa. Hain opiskelemaan ja pääsin Koulutuskeskus Tavastian käsi- ja taideteollisuusosalalle.

Tekstiiliala ja kudonta erityisesti kiehtoivat minua tekniikkana sen takia, koska sain heti kankaasta sen näköistä kuin se olisi tehtaassa valmistettu, siistiä ja huoliteltua jälkeä. Lisäksi minulle oli tärkeää nähdä heti millainen lopputuloksesta oli tulossa. Töiden onnistuessa innostuin enemmän ja enemmän aiheesta. Kun ensimmäisen vuoden jälkeen piti päättää, jatkanko tekstiilissä vai siirrynkö vaatetuksen puolelle, oli päätökseni selvä.

Alusta lähtien olen halunnut valmistaa tuotteita, jotka ovat siistejä ja yksinkertaisia (kuva 3). Ajatus monivärisestä tuotteesta oli minulle hyvin vieras ja on edelleen. Ammattikoulussa ei tuotteita päässyt itse suunnittelemaan, vaan opettelimme tekniikan ja tekemisen rytmiä. Vasta Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulussa pääsi suunnittelutaidot esille, mutta ihan ensimmäinen suunnittelemani tuote oli samankaltainen kuin Ammattikoulussa tekemäni tuotteet, yksinkertainen muutamalla raidalla varustettu lattiatyyny (kuva 4).

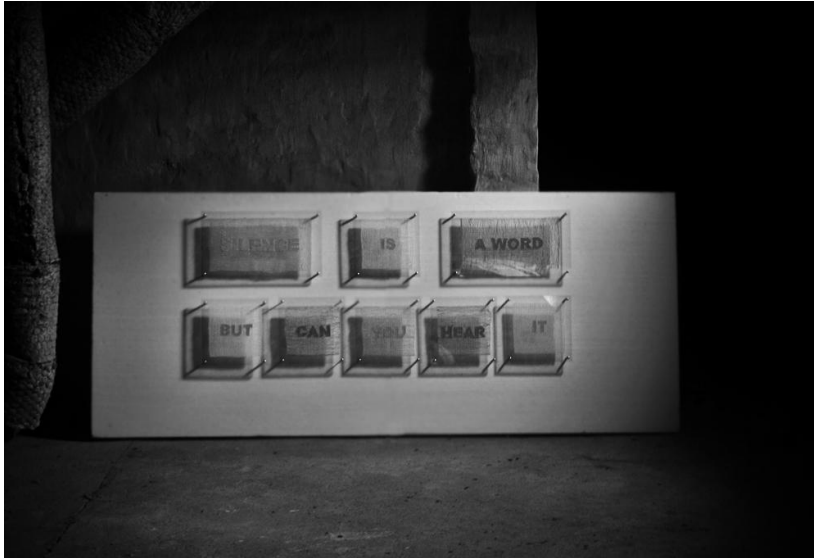
Kuva 3. Koulutuskeskus Tavastiassa valmistamani matto (kuva: Marjaana Jylhä).

Kuva 4. Lattiattyyny (kuva: Marjaana Jylhä).

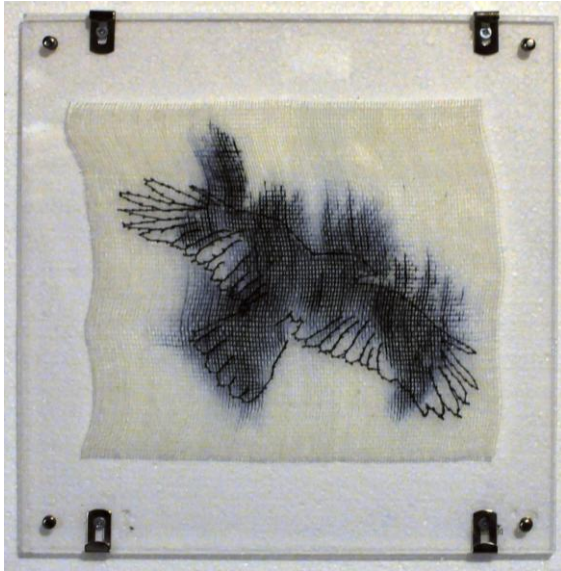
Ammattikoulussa olin entuudestaan tehnyt kaksi lattiattyynyä, joten ensimmäinen työ ei tuonut haasteita teknisesti tai suunnitelmallisesti. Seuraava tehtävä oli asiakastyö, jonka yhteydessä alkoi oma käsiala näkyä enemmän tuotteissa ja löysinkin itseäni miellyttävän ulkonäön tuotteisiin. Sama ilmaisutapa näkyy muissa töissä asiakastyön jälkeen.

Oma tyyli ja tekniikka löytyivät lopullisesti Tekstiilimuotoilu 3 – kurssilla jonka aikana toteutin pienen tekstiiliteossarjan nimeltään Silence is a word but can you hear it (kuva 5). Ensimmäistä kertaa olin itse kaikin puolin tyytyväinen teokseen, sillä siitä tiesinkin että nyt sen tyylini löysin.

Kuva 5. Silence is a word but can you hear it- tekstiiliteos sarja (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

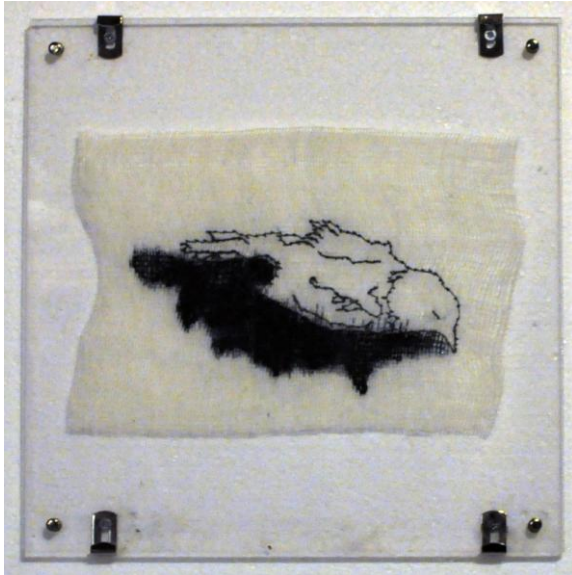
Tästä minulle heräsi jälleen palo oman yrityksen perustamista varten. Oman yrityksen perustaminen on aina ollut sisimmässäni mutta hieman hiljaisempaa liekinä. Projektio-
opinnoissani lähdinkin luomaan yritykselle pohjaa ja suunnittelemaan lisää tuotteita tulevan yrityksen tuotevalikoimaan. Projektin aikana syntyiikin monia tekstiiliteoksia samalla idealla Right? – tekstiiliteos sarja (kuvat 6 - 8), In our hands (Kuva 9), Caged (Kuva 10) sekä Aimed (Kuva 11).

Kuva 6. Right? osa 1 (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

Kuva 7. Right? osa 2 (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

Kuva 8. Right? osa 3 (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

Kuva 9. In our hands (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

Kuva 10. Caged (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

Kuva 11. Aimed (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

Tekstiiliteoksissani menneisyyden ihannointini paistaa läpi kuultokudosmaisella tavalla (kuva 12). Kuultokudos on läpikuultava tekstiili joka ripustetaan useimmiten ikkunaa vasten roikkumaan, jotta paksummalla kudottu kuvio erottuu paremmin muusta kudoksesta, olemuksellaan. Kuvakudoksissa kuvio aiheet olivat usein maisemia tai kasveja. En kuitenkaan kopioi menneisyydessä käytettyjä tekniikoita vaan yhdistelen niitä nykyaikaisiin materiaaleihin, käyttötarkoituksiin ja kuvioaiheisiin. Esimerkiksi kuultokudok-

set pingotettiin puukehikkoon jolloin tekstiilimateriaalina on paljas ympäristön vaikutuksille, kun taas minä käytän puukehikon sijaan pleksiä joka tuo teoksen tähän päivään.

Kuva 12. Lähikuva tekstiiliteoksesta (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

Lisäksi projektiopintojen aikana suunnittelin ja toteutin metrikankaan, nimeltään Linked (kuva 13). halusin yrityksen tuotevalikoimaan myös käyttötuotteen, jotta näkisin kumpi taide vai käyttötuote tarttuisi enemmän mahdollisen asiakkaan käteen.

Kuva 13. Linked (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

Projektiopintojen aikana minulle heräsi ajatus tekstiilikorusta, jossa näkyisi selkeästi tyylini ja persoonani. En uskaltanut laittamaan nettiliikettäni toimintaan, koska pel-

käsin, etteivät omat arvoni kohtaa mahdollisen asiakkaan kanssa. Tähän ongelmaan halusin pureutua opinnäytetyössäni, joten lähdin hakemaan rohkeutta tutkimalla itseäni ja arvojani.

3.2 Kollaasit

Päätin pureutua omaan itseeni ja omiin arvoihini kollaasien avulla. En ole aiemmin tutkinut itseäni millään tasolla, joten tunsin sen tarpeelliseksi, että opinnäytetyössäni haluan sen tehdä. Tutkiskelun avulla sain myös rohkeutta ja vahvuutta omia töitäni kohtaan ja varmuutta omasta ammattitaidosta.

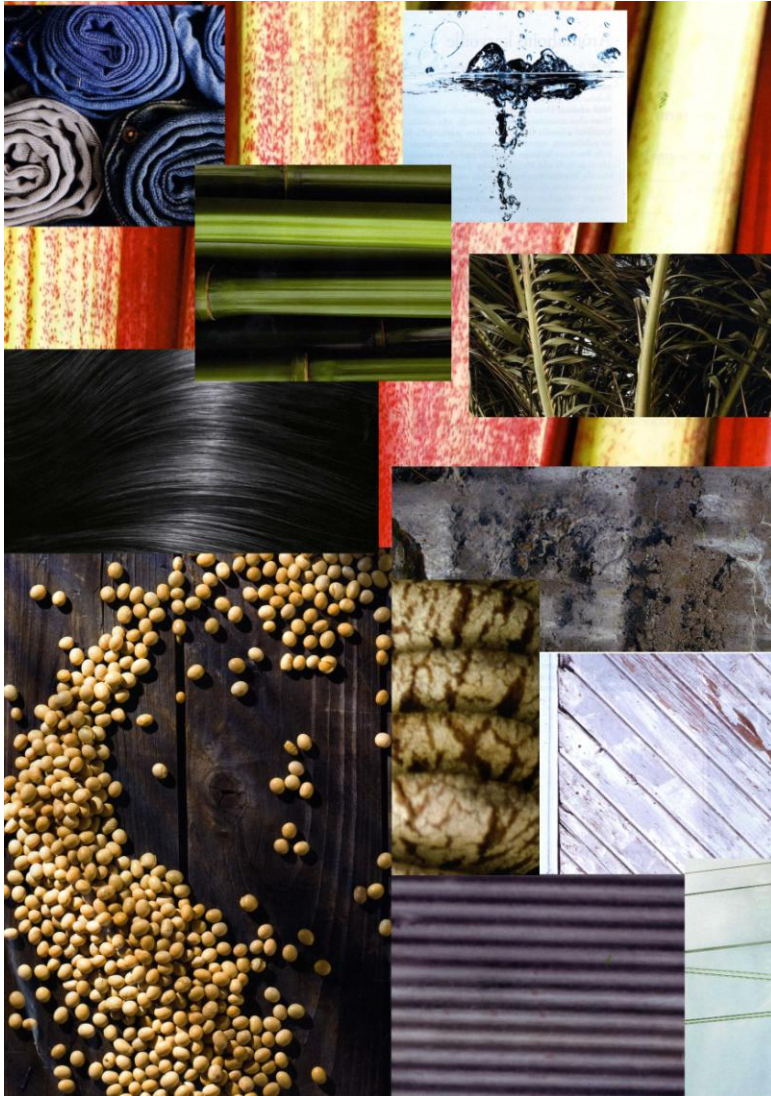
Kollaasien materiaalit keräsin ilman minkäänlaista ennalta määritettyä teemaa. Materiaalit kollaaseihin keräsin vanhoista aikakauslehdistä, mainoksista, omista kuvavarastoista, luonnosta ottamistani kuvista sekä muista materiaaleista. Nappasin toisin sanoen materiaalit oikeastaan sieltä mistä satuin löytämään kuvan tai materiaalin joka miellytti joko ulkoiselta olemukseltaan tai sisällölliseltä tarkoitukseltaan.

Kollaasien kokoamisprosessin aikana syntyi kaiken kaikkiaan kolme erilaista kollaasia. Tämä ei ollut kuvia valitessani mikään tarkoitus, mutta kollaaseja kootessani huomasin kuvien olevan jaettavissa kolmeen eri kategoriaan, seepia (kuva 14), lähikuvia (kuva 15) sekä tunnelmia (kuva 16).

Kuva 14. Seepia – kollaasi.

Seepia kollaasiin kerääntyi vanhoja valokuvia, pääasiallisesti vanhoja armeija kuvia (kuva 14). Armeijakuvat valikoituivat mukaan varmasti sen takia, koska perheessämme armeija on ollut aina läsnä, sillä isäni on armeijalla töissä. Tämän takia lapsuudessani olen viettänyt paljon aikaa armeijassa sekä omistan paljon armeijan esineistöä. Vanhoissa valokuvissa vetää ehkä eniten puoleen kuvien jokin asteinen pehmeys, jota nykykameraneroilla ei pystytä oikein jäljittelemään. Vanhat valokuvat ovat myös siitä ihania, koska niitä ei usein ole suunniteltu tai sitten ne on suunniteltu viimeiseen saakka. Uusissa kuvissa yritetään saada aikaiseksi suunniteltu kuva joka näyttäisi suunnittelemattomalta, joten nämä kuvat tuntuvat usein teennäisiltä. Tämä kuvien suunnitelmattomuus luultavasti juontaa juurensa siitä, kuinka pidän ihmisten katselusta. Tätä teen myös vanhojen valokuvien kanssa, mietin mitä ennen kuvan ottoa on tapahtunut ja mitä sen jälkeen tulee tapahtumaan.

Kuva 15. Lähikuvia – kollaasi.

Lähikuvia kollaasiin kerääntyi erilaisia pintoja, lähikuvia materiaaleista tai palanen jostain meille tutusta, mutta rajattuna se saa aivan uuden ulkomuodon (kuva 15). Jokaisessa lähikuvassa on havaittavissa hyvin pinnan struktuuri ja siitä on helppo saada kiinni pinnan tuntu. Tekstiilialan osaajana pinta ja sen tuntu on minulle tärkeä, ja se tuli hyvin esille tässä kollaasissa. Lähikuvia kollaasissa tulee myös hyvin esille pikkutarkkuuteni. Kiinnitän usein huomiota asioiden yksityiskohtiin. Tämä näkyy muussakin kuin minua miellyttävissä kuvissa, se näkyy myös arjessa. Tästä esimerkkinä se että huomaan usein televisio – ohjelmissa sekä elokuvissa pienetkin virheet, kuten että antiikin aikaan sijoituvassa elokuvassa taustalla näkyy mies farkuissa. En tiedä mistä tällainen tapa on peräisin, sillä muistan tehneeni sitä jo lapsena. Muiden lapsien piirtäessä maisemia, minä

piirsin sormen jälkiä suurennettuna. Tästä on luultavasti syntynyt rakkauteni viivapiirroksiin.

Kuva 16. Tunnelmia – kollaasi.

Tunnelmia kollaasiin kerääntyi kuvia erilaisista tunnelmista (kuva 16). Kuvien sisällöllä ei suoranaisesti ole minkäänlaista silmin havaittavaa toistuvaa teemaa. Nämä kuvat ovat tunnelmaltaan niin voimakkaita että kuvan tunnelman pystyy aistimaan. Tällaiset tunnelmakuvat herättävät minussa tunteita ja taas ajatuksissani kulkee mitä kuvissa on saattanut käydä ja kuka kuvan on ottanut. Vaikka osa kuvista onkin otettu suunnitellusti, niin ruokin mielelläni mielikuvitustani erilaisilla kuvitelmillä tapahtuneesta. Tunnelmia kollaasissa näkyy myös rakkauteni värien harmoniaan, vaikka näissäkin kuvissa vallitsee tietty yksinkertaisuus joka minun tyylilleni on tärkeää. Tämä yksinkertaisuus näkyy kollaasien kuvissa hyvin selkeinä värialueina. Vaikka rakastan värejä, en käytä osaa tai en arkuuttani uskalla käyttää niitä juurikaan töissäni, mutta haluan kehittyä siihen suuntaan. Uskon ja toivon että tyylini vahvistuessa rohkaistun pikkuhiljaa käyttämään värejä ja kehittymään ja kasvamaan tekijänä.

Pyysin kahdelta graafiselta suunnittelijalta lyhyttä analyysiä siitä millainen henkilö heille tulee mieleen kollaaseja katsomalla. Molemmat nostivat suomalaisuuden, luonnon läheisyyden, jonkin tasoisen pysähtyneisyyden sekä perinteitä kunnioittavan henkilön esille. Mutta toinen graafikoista näki toisaalta myös viitteitä haaveilevaan, paljon matkustelevaan, uskaltavaan, intohimoiseen ja seikkailunhaluiseen naiseen. Kumpikaan näistä henkilöistä ei tiennyt kollaasien olevan minun käsialaani eikä kumpikaan henkilöistä tunne minua juuri lainkaan. Joten oli hauska huomata kuinka tunnistin itseäni heidän nostamistaan asioista vaikka oli analyyseissä minulle vieraita asioita. Kuten lähikuvia kollaasista toiselle henkilöistä heräsi mielikuva, ”henna väreillä tukkansa värjäävästä, pisamakasvoisesta hippityöstä”. Kaiken kaikkiaan huomasin kollaasien pääasiallisesti herättävän samoja asioita kuin minulla itselläni heräsi kollaaseja tehdessä.

Kollaaseissa näkyy selvästi taustani, mistä olen tullut ja se mistä nautin. Kuten olin oppimispäiväkirjassani todennut, sanotaan että kaikki liittyy kaikkeen. Mitä kauemmin tutkin kollaaseja sitä useammin huomaan löytäväni selityksen elämästäni. Kollaaseissa tulee vahvasti esille myös asioita, jotka ovat tyylilleni luontaista, kuten yksinkertaiset muodot sekä pikku tarkkuus. Huomasin myös sen, kuinka vahvasti haluan spekuloida mitä ihmiset ajattelevat. Tämä on ehkä suurin ongelma omien tuotteiden myyntiin laittamisen kannalta. Ajattelen liian pitkälle että mitä muut ajattelevat tuotteistani ja kuinka se vaikuttaa myyntiin. Tarkemmin ajatellen, turhaan pelkään tällaista, sillä jokaisella on omat mielipiteensä ja omat mieltymyksensä riippuen omasta taustastaan. Mulder Eaton selkeytti mieltäni ja vahvisti uskoani siitä, etten voi ennustaa ihmisten mielipiteitä tuotteistani seuraavalla lauseella, ”Esteettisen toiminnan, kokemuksen ja arvioinnin perusolemuksen ymmärtäminen edellyttää, että selitämme, kuinka keskustelu aiheesta on ylipäättään mahdollista, jos avainsanat merkitsevät eri asioita eri ihmisille”(Mulder Eaton 1994,11). Ja loppujen lopuksi, en ikinä tiedä miten jokin tuote menestyy jos vain pohdin asioita mielessäni enkä vie asiaa mahdollisten asiakkaitten luo.

4 LUOVA PROSESSI

4.1 Korujen merkitys ja arvot

Onko koru osa käyttäjänsä sielua? Valikoimmeko me korumme sen sisällöllisen merkityksen mukaan, sen mahdollisen funktion mukaan vai valitsemme sen täydentämään ulkoasuumme?

Saarinen (2008) toteaa osuvasti, kautta aikojen ihminen on koristanut itseään, niin kauan kuin ihmisiä on ollut, niin kauan ihminen on kaunistanut kehoaan koruin. Korun merkitys voi olla erilainen se voi olla uskontoon, asemaan tai muistoihin liittyvä tai voihan koru vain täydentää asukokonaisuuttamme ilman sen suurempaa merkitystä. Nykyisin jokaisella käyttäjällä on useimmiten useampi merkitykseltään erilainen koru. Esi-merkiksi yhdellä käyttäjällä saattaa olla yllään kihlasormus, joka on tunnetuin uskollisuuden merkki, diabetes rannekoru, jolla on terveydellinen merkitys, ja risti riipus, joka taas kertoo kantajansa uskonnollisesta vakaumuksesta, lisäksi käyttäjä saattaa pitää jostain näyttävämpää kaulakoruja vain koristautumisen ilosta. Erilaiset muoti-ilmiöt muovaavat kaikkea ympärillämme tällöin, syrjäiset kansat omaksuvat vaikutteita historian polttopisteessä olevilta kansioilta ja köyhät valmistavat rikkaiden malleja halvemmista materiaaleista (Lehtosalo, Muinaissuomalaisista muotoilua). Kun kävelet Hennes & Mauritz -liikkeen koruhyllyjen lomassa, huomaat että näin toimitaan edelleen. Huomasin itse löytäväni muovisia ”timantti” kaulakoruja, intiaani -vaikutteisia koruja sekä eri muoti-ilmiöiden toisintoja. Ihmisten toimintatapa ei ole muuttunut aikojen saatossa, vaikka ympäristö onkin kokenut melkoisen muutoksen.

Korut merkitsevät minulle henkilökohtaisella tasolla enemmän kuin mitä koru ulkopuolisille näyttää. Korut ovat minulle muistojen ylläpitäjiä kuin koristautumisesineitä, on minullakin toki muutamia koruja koristautumista varten. Valehtelisin jos väittäisin, etten välittäisi siitä, miltä koru näyttää ylläni, vaihdan toki eri korun eri asuun, mutta jokainen koru merkitsee minulle jotain enemmän. Koru saattaa muistuttaa edesmenneestä ihmisestä ja joku taas kesäpäivästä ystävien kesken, eri korut sisältävät eri muiston, synkän tai pirteän.

Tarkastellessani tarkemmin korujen merkitystä, kiinnitin huomiota muiden ihmisten käyttäytymiseen korujen osalta. Huomasin, että monet käyttävät tiettyjä koruja joka päivä. Yleensä juuri näillä koruilla on jokin syvempi merkitys kantajalleen, mutta näiltä samoilta käyttäjiltä saattoi löytyä jokin päivittäin vaihtuva koru, jolla ei ollut suurempaa merkitystä käyttäjälle, mutta se piristi käyttäjän asukokonaisuutta tai vain toi hymyn

käyttäjän ja katsojan huulille. Miehet eivät juuri koruja käytä, mutta ne joita he käyttävät kätkevät usein taakseen jotain syvempää. Tietysti joitakin poikkeuksiakin on mutta useimmat käyttävät niitä koruja jotka ovat heille tärkeitä ja mitä he mahdollisesti tarvitsevat. Nuoret taasen käyttävät enemmän kantaa ottavia koruja, kuten lävistyskoruja, mutta harvemmin nuoret miehet ostavat niin sanottua rihkamaa, vain ulkoisen olemuksen vuoksi, nuoret naiset sen sijaan täydentävät usein koru varastoaan niin sanotulla rihkamalla.

4.2 Luonnostelu ja ideointi

Kun kokosin kollaaseihin materiaaleja, syntyi minulla jo muutamia ideoita koruja varten seepia kollaasissa esiintyvien armeija- henkisten kuvien pohjalta. Syntyi idea jollain tapaa suojaavasta korusta.

Sanasta suoja ihmiselle tulee usein mieleen jotain joka, suojaa meitä itseämme joltain ulkoiselta tekijältä esimerkiksi kypärä, talo tai aurinkorasva. Suojaavalla korulla lähdin hakemaan jotain ilmavaa ja hentoa, joka loisi tavallaan suojaavan kentän käyttäjän ympärille, voimakentän. Niin kuin lapsilla on jokin esine jota he pitävät suojanaan, kuten rätti tai pehmolelu, on aikuisilla mielestäni myös suoja esineitä joita pitävät aina lähellä. Oli se sitten edesmenneen isoisän vanha kampa tai äidiltä saatu lempihuivi, jokaisella meillä on jokin esine jota ilman olemme hukassa. Jollain tapaa alastomia vaikkamme ulospäin siltä näyttäisimmekään. Ideanani oli vangita tuo tunne ikään kuin lämmin halaus esineeltä. Mutta toisaalta ajatus rintapanssarin tavoin suojaavasta korusta oli houkutteleva, rintapanssari on vahvaa materiaalia oleva suojus joka suojaa käyttäjänsä rintakehää iskuilta esimerkiksi moottoripyöräilijät, gladiaattorit ja jääkiekkoilijat käyttävät näitä suojautuakseen. Lähdin työstämään näitä ideoita eteenpäin ensin luonnostelemalla.

Vaikka olen vapaa-ajallani tehnyt paljon koruja, en ollut juurikaan luonnostellut niitä etukäteen, tästä johtuen korujen luonnostelu oli hieman haasteellista. Keskustelinkin aiheesta ohjaajani, Aino Lampion, kanssa toisesta suunnittelu vaihtoehdosta. Hän ehdottikin että kokeilisin korujen suunnittelua mallinuken päälle muotoilemalla paperista. Sainkin muutaman paperista taiteillun mallin aikaiseksi (kuvat 17 - 19). Aluksi tapa tuntui hyvältä, mutta muutaman päivän paperin ja mallinuken kanssa taistelun jälkeen,

tulin siihen tulokseen ettei kyseinen työskentely tapa ollut omani, mutta ilman tätä työskentelytavan kokeilua en olisi löytänyt minulle luontevaa tapaa suunnitella koruja.

Kuva 17. Suojaava koru -kokeilu paperista (kuva: Marjaana Jylhä).

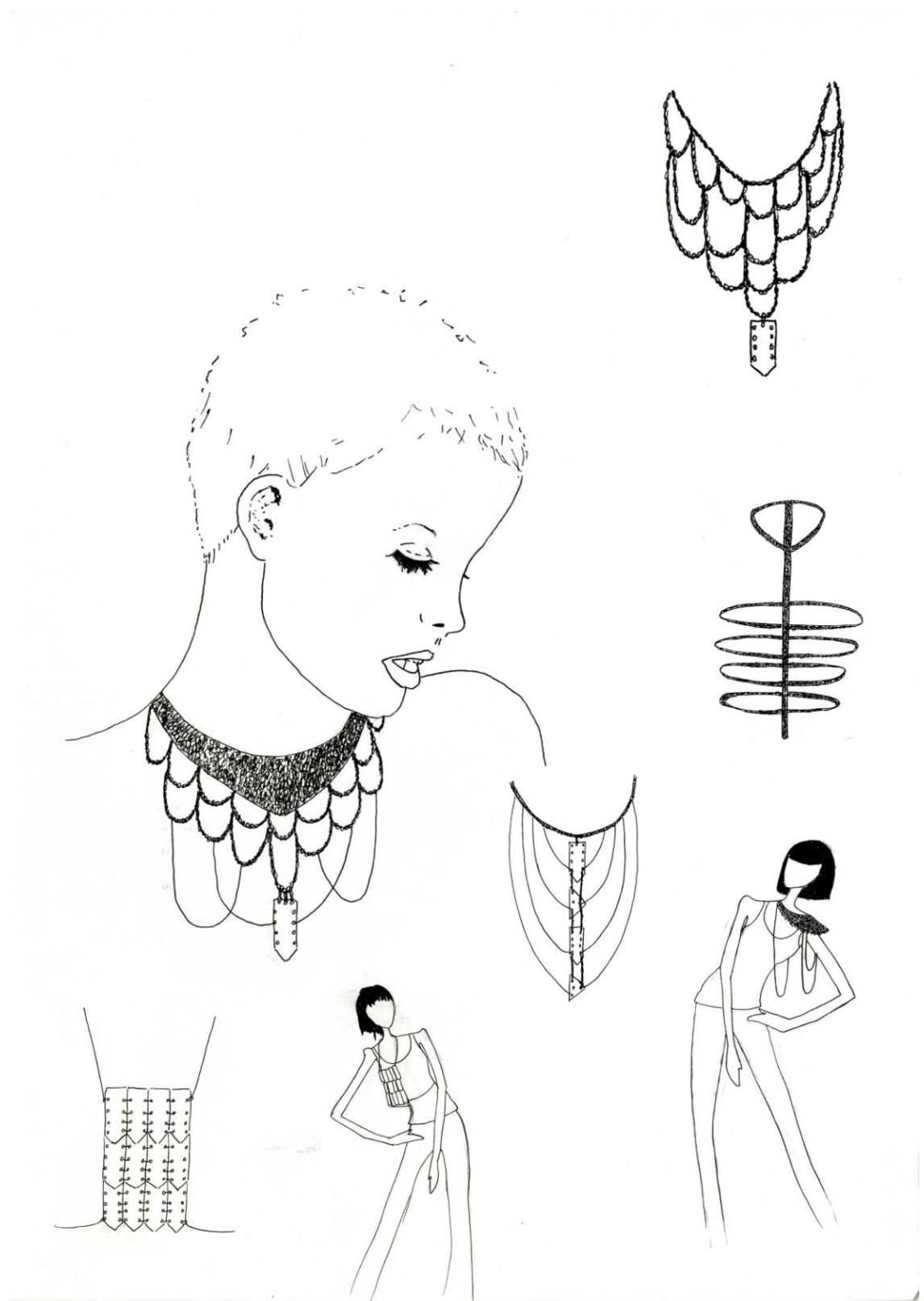

Kuva 18. Suojaava koru -kokeilu paperista (kuva: Marjaana Jylhä).

Kuva 19. Suojaava koru -kokeilu paperista (kuva: Marjaana Jylhä).

Aloinkin luonnostelevaan koruja piirtämällä ihmishahmoja ja hahmottelemalla niiden päälle korusuunnitelmia (kuva 20). Tämä tapa osoittautui minulle paljon luontevammaksi tavaksi ja sain aikaiseksi luonnoksia. Kun korujen luonnostelun makuun pääsi kiinni, niin alkoi syntyä jo luonnoksia ilman ihmishahmoakin.

Kuva 20. Koruluonnoksia (kuva: Marjaana Jylhä).

Lähdin lähestymään suojele -ideaa ensin halauksen kautta. Ideanani oli että koru kietoutuisi käyttäjensä ympärille ja näin koru ikään kuin halaisi käyttäjänsä. Tästä luonnostelin muutamia ideoitani ja käytin tätä ideaa yhdistettynä rintapanssarin tavalla suojaavaan koru ideaan myös niissä ensimmäisissä nukun päälle paperista muotoilluissa korusissa, mutta jotenkin tämä ei tuntunut oikealta vaihtoehdolta. Mietin edelleen tätä suojele ideaa ja mieleeni tuli unensiepparit. Unisieppareihin olin tutustunut ensimmäistä kertaa lapsena partio harrastuksen kautta, jossa teimme itse omat unisiepparit. Unensiepparin alkuperäinen tarkoitus on suodattaa lävitseen pahat unet ja pahat ajatukset ja päästää läpi ainoastaan hyvät unet ja ajatukset. Päätin yhdistää tätä unensieppari ideaa halauksen kanssa ja lähdinkin tutustumaan unensieppareihin tarkemmin ja sain tämän tiimoilta paljon luonnoksia ja pääsin jatkamaan itse korujen tekoon.

4.3 Unisiepparit

Unensieppari(kuvat 21 - 22) on käsityönä alun perin Ojibwe –intiaanien tekemä taikakalu. Alun perin näitä ripustettiin sänkyjen yläpuolelle erityisesti lasten kehtojen ylle, uskottiin että sängyssä tai kehossa nukkuja näin näkisi vain hyviä unia ja nukkuisi paremmin (Salonen 2011). Ojibwe taruston mukaan hämähäkki-isoäiti, joka tunnetaan Ojibwe intiaanien joukossa maailmanluojana, kutoi unisiepparin karkoittamaan ihmiskunnan pahat unet. Pahat unet tarttuivat verkkoon ja valuivat höyheniä pitkin Äiti Maahan.

Kuva 21. Unisieppari (kuva: Lilli Rautiainen).

Ojibweilta tämä taikakalu levisi muidenkin pohjois-amerikkalaisten intiaanien keskuuteen ja 80-luvun loppupuolella se löysi tiensä myös intiaanikulttuurien ulkopuolelle pow pow – tapahtumien kautta hippien keskuuteen, unisieppareiden symbolisen merkityksensä vuoksi.

Kuva 22. Unisieppari (kuva: Lilli Rautiainen).

Unisieppari on yleisesti valmistettu luonnonmateriaaleista, tavallisimmin pajurenkaasta, lankaverkosta sekä höyhenistä. Mutta nykyisin unisieppareita on valmistettu myös hopeasta, raudasta, muoveista ja muista nykyaikaisista materiaaleista (Järvisalo 2007). Nykyisin unisieppari onkin tunnettu esine ympäri maailmaa mutta sitä pidetään useimmiten koriste-esineenä kuin taikakaluna.

4.4 Kokeilujen kautta voittoon

Aluksi olin hyvin varma siitä, että kutoisin kangaspuissa kankaan josta lähtisin muokkaamalla ja kovettamalla työstämään kangasta koruksi, mutta mitä pidemmälle suunnittelussa ja luonnostelussa pääsin, sitä varmemmaksi tulin siitä, että työstäisin korut suurimmaksi osaksi virkkaamalla. Minulla oli tietty mielikuva siitä miltä korun tulisi näyttää läheltä tarkasteltaessa ja miltä se tuntuisi ihoa vasten, nämä molemmat oli parhaiten saavutettavissa virkkaamalla.

Vaikka olen virkannut jo ennen peruskoulua, niin oli virkkaus tekniikkani melko lapsen kengissä, joten luonnosten mukaiseen lopputulokseen pääseminen oli lukuisten kokeilujen takana. Korujen mallit toki muuttuivat luonnoksista ideoiden kehittyessä ja materiaalien muuttuessa niitä virkatessani. Ensimmäinen muuttuja oli materiaali, olen aikaisemmat tekstiilityöni tehnyt pääasiallisesti rohdin pellavasta, mutta kokeiltuani rohdin pellavaa virkaten oli korun tuntu jotain aivan muuta kuin olin ajatellut. Pellavasta toteuttuna oli koru kyllä kevyen näköinen, mutta tuntu oli kaukana halauksen omaisesta lämmöstä jota lähdin tavoittelemaan. Seuraavaksi kokeilin ohutta akryyliä, uudelleen koru oli kevyen näköinen ja laskeutui kauniisti, mutta tuntu oli liian teollinen eikä teollinen tuntu mielestäni sopinut ajatus maailmaani eikä unisieppari ajatukseen. Lankavarastojeni kätköstä löysin puuvillalankaa, jonka olin kauan aikaa sitten saanut purkaessani erään puuvillaisen neuleen. Lanka oli täydellistä, sillä se oli neuletta käytettäessä pehmenyt ja se lisäsi entisestään langan lämmintä tuntua. Lisäksi lankaa oli sen verran runsaasti, että se riittäisi kokeilujen sekä varsinaisten prototyypin tekoon.

Valitsin luonnoksista muutamat mallit, joita lähdin viemään eteenpäin. Suunnittelin koruja samalla kun tein kokeiluja, joten korut muuntautuivatkin alkuperäisestä luonnoksesta melkein tunnistamattomaksi yksilöksi. Oli yllättävän vaikeaa lähteä tekemään korua luonnoksen pohjalta, joten pidinkin alusta lähtien selvänä että luonnokset ovat hie-man kuin pohja valmiille korulle, sillä on mahdotonta piirtäen ennakoida miten lanka käyttäytyy missäkin kohdassa työtä, joten vein töitäni eteenpäin myös materiaalin ehdoilla.

Korujen työstön alussa päätin pitää virkkaustekniikat yksinkertaisina, vaikka olinkin haalinut kirjastosta lukuisia pitsin virkkaus ohjekirjoja. Yksinkertaisuus houkutti minua, koska mielestäni yksinkertaisessa tekniikassa on jotain kaunista ja omalla tavallaan herkkää, lisäksi olen aiemmissakin tekstiilitöissäni käyttänyt hyvin yksinkertaisia tekniikoita. Mielestäni ohjeiden mukaan virkkaus myös kahlitsisi luovuutta ja korun muuntautumista.

Tulen tekstissäni käyttämään eri koruista eri nimiä, sillä koko projektin ajan minulla oli mielessäni hahmo, joka omistaisi tietyn korun ja omasta mielestäni nimien käyttö sel-

ventää mistä korusta on milloinkin kyse. Koru perheeseen kuuluu: Athalia, Brietta, Shayla, Preita ja Alida.

Halusin Shayla -koruun hieman vanhahtavan värin, niin kuin seepia-kollaasin kuvissa, joten päätin värjätä yhtä kokeilua kahvilla ja kokeilla miltä väri näyttäisi. Liotin kokeilua kahvissa, jonka jälkeen puristin ylimääräisen kahvin pois ja laitoin sanomalehden päälle kuivumaan. Väri oli mielestäni hyvä (kuva 23), tummempi kuin alun perin ajattelin mutta omalla tapaa herkullinen. En kuitenkaan uskaltanut värjäämään varsinaista korua kahvilla sillä ajattelin että väri olisi liian mitäänsanomaton ihoa vasten joten jätin mahdollisen värjäämisen myöhemmälle. Minun oli tarkoitus lisätä tähän koruun ketjuja ja muita koristeluita myöhemmin.

Kuva 23. Shayla -koru kuivumassa (kuva: Marjaana Jylhä).

Preita-korusta tein monia eri kokeiluja, koska haluamani muoto sen näköisenä kuin halusin, osoittautui vaikeaksi tehtäväksi. Teinkin tätä korua vähän väliä sillä, jos olisin vain tehnyt tätä korua koko ajan, olisin vaipunut epätoivoon ja jättänyt idean toteuttamatta. Oli hyvä tehdä muuta välissä koska kokemuksen ja tekemisen myötä, sain varmuutta lähteä soveltamaan ja tämän kautta sainkin sellaisen muodon ja sellaisen ulkonäön korun pohjaksi kuin mitä tavoittelin. Tästä korusta tein yhden kokeilun messinkisiä koristeita myöten (Kuva 24), mutta jotenkin metalli ei sopinut korun kanssa yhteen.

Kuva 24. Preita -korun kokeilu (kuva: Marjaana Jylhä).

Osallistuin huhtikuun puolella välissä Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulun Muotoilun ja kansainvälisen kaupan keskuksessa Tonal Innovation Center- projektin toteuttamaan korupajaan, jonka yhtenä ohjaajana toimi korusuunnittelija Mia Maljojoki. Korupajan yhteydessä minulla oli mahdollisuus saada ammattilaiselta mielipiteitä ja ehdotuksia koruistani. ”Kun lähtökohtanasi ovat unisiepparit, jotka valmistetaan luonnonmateriaaleista, on koru ristiriidassa lähtökohtien kanssa, mikäli lisäät niihin messinkiä”, kertoi Maljojoki nähdessään kokeilun. Maljojen kanssa keskustellessani sain paljon hyviä huomioita ja ehdotuksia joita en itse tehdessäni nähnyt. Keskustelun myötä hylkäsin puuvillan ja messingin yhdistämisen ja pitäydyin luonnonmateriaaleissa. Maljojoki myös asetti Shayla -korun pohjan ja värjätyn kokeilun päällekkäin. Huomasin pitäväni todella paljon tästä vaikutelmasta, joten lähdin virkkaamaan useampia kerroksia Shayla -koruun. Maljojen kanssa keskustelu osoittautui todella hyödylliseksi ja suunnittelun kannalta edistäväksi asiaksi, lisäksi keskustelusta sain vahvuutta omia töitänikin kohtaan jota lähdinkin tällä projektilla hakemaan.

Maljojen keskustelu sai ajatukseni toisaalta selkeytymään ja toisaalta sekaisin, olin keskustelun jälkeen viikon hakoteillä, virkkasin kyllä mutta useimmat purkautuivat koska ne eivät miellyttäneet ulkonäöllisesti (Kuva 25). Palasinkin takaisin selailemaan kuvia unisieppareista ja harhailin luonnossa inspiraatiota etsien. Lopulta eräänä aamuna sain inspiraation takaisin ja muutaman päivän aikana syntyi Athalia koru. Halusin koruun jonkinlaisen yksityiskohtan joten jätin korun toistaiseksi pohjaksi, sillä yksityiskohta tuotti päänvaivaa. Mietin paperilla luonnostellen korulle yksityiskohtaa, ensin ajattelin puuelementtiä. Mutta tunsin että koru jäisi sarjan ulkopuolelle, koska muihin koruihin ei luultavimmin tule puuta. Keksinkin päällystää metallirenkaan puuvillalangalla sen ympäri virkatun, yksityiskohta toimi ja täydensi korua.

Kuva 25. Joitakin virkkauskokeiluja koruista (kuva: Marjaana Jylhä)

Athalia innoitti minut erääseen toiseen koruideaan, joten malli tuli oikeastaan päästäni ja kokeilun kautta. En luonnostellut mallia etukäteen, se vain jotenkin otti muotonsa ja niin syntyi kuin itsestään Athalian sisko Brietta. Myös Preita löysi lopullisen yksinkertaisen kauniin ulkomuotonsa, kun kokemuksen kautta uskaltauduin jo soveltamaan käyttämiäni tekniikoita.

Alida oli viimeinen koru, jonka tein ja se oli ikään kuin Briettan ja Shaylan yhdistelmä, siinä yhdistyy Shaylan kerroksellisuus ja Briettan verkkomaisuus. Lopputuloksena syntyi Alida, joka hentoudeltaan on kuin lapsi, joka yrittää vapisten nousta seisomaan.

Huomasin melko aikaisessa vaiheessa koruja tehdessäni, että minulla oli päässäni tietynlainen hahmo jolla näin korujen olevan, ajattelin että hahmojen tarinan voisi liittää koruihin jollain tapaa. Aino Lampion kanssa keskustellessani hän ehdotti pienten tuotelappujen tai tuotevihkosten tekemistä jonka voisi liittää koruihin mukaan. Innostuinkin ideasta sillä olin miettinyt hahmojen sisällyttämistä tuotteisiin. Aino myös huomautti että korujen esillepanoon kannattaa kiinnittää huomiota. Hän ehdottikin korujen kovettamista muotoon (Kuva 26). Näin korut pysyisivät kauniisti siinä muodossa kuin halusin eikä niitä tarvitsisi joka kerta esiteltäessä asetella muotoonsa. Koruilla olisi hyvä olla omat rasiat jolloin korujen esittely ja kuljetus olisi helppoa.

Kuva 26. Alida kovettumassa (kuva: Marjaana Jylhä).

Kokeilin kovettamista Alidaan ja pidin kovasti lopputuloksesta, vaikka kovetus syö puuvillalangan tuntua oli korun ulkonäkö viimeistellympi ja hennompi. Kovetin Alidan innoittamana myös Briettan, Preitan ja Athalian, Shaylaa en kovettanut kokonaan sillä, halusin osan Shaylasta pysyvän elävänä. Kovetuksen jälkeen korut eivät ole pestävissä, mutta korut voi puhdistaa pyyhkimällä kostealla puhtaalla liinalla. Jonka jälkeen, koru tulee kuivata tasossa. Koru olisi hyvä säilyttää rasiassaan kuivassa tilassa, kun koru ei ole käytössä.

Kovettamisen jälkeen lähdin etsimään sopivan kokoista rasiaa jokaista korua varten, kiersin lukuisia liikkeitä mutta sopivaa rasiaa ei meinannut löytyä. Joko rasiat olivat liian korkeita tai liian pieniä. Mietin siis vaihtoehtoja rasian ostamiselle, pidin aluksi

hyvänä ideana, että lainaisin rasioita kultasepäntuotantoliikkeestä. Mutta koska tarkoitukseni on myydä tuotteet, niin halusin että rasiat ovat valmiina ja soveltuisivat tuotteiden mahdolliseen postittamiseen, joten päädyin tekemään rasiat itse. Lähdin miettimään rasian kokoa, ulkomuotoa sekä materiaaleja, olisiko koru kankaan päällä vai pahvin päällä vai olisiko koru yksinään rasiassa.

Kokeilin ensin tekemällä rasian pelkästä kartongista taittelemalla, mutta mielestäni rasia ei ollut viimeistellyn näköinen, se oli enemmän askartelun näköinen, joten jatkoin kokeilua. Pyörittelin rasiaa mielessäni ja kävin koru liikkeissä katselemassa korurasioita ja tutkin kotoa löytämiäni rasioita. Aluksi ajattelin että haluaisin rasian olevan kaksiosainen, missä olisi kansi ja pohja osat erikseen, mutta tutkimisen jälkeen innostuin rasiasta joka olisi yksiosainen, eli kansi olisi kiinni pohjassa, eli rasia olisi hieman kirjaimainen (kuva 28). Kokeilin tätä ideaa, mutta kannen avautuminen osoittautui ongelmaksi, pahvi ei antanut tarpeeksi periksi että kansi olisi avautunut kokonaan. Kokeilin hieman lisää, joista sitten valitsin mielestäni toimivimman ja esteettisimmän vaihtoehdon. Kun sain rasian aukeamaan tarpeeksi, huomasin rasian kannen näyttävän hieman tylsältä. Mitä kanteen voisi laittaa että se näyttäisi hyvältä, täydentäisi sitä ja liittyisi jollain tapaa itse koruun? Erilaisten vaihtoehtojen jälkeen päädyin yksinkertaiseen vaihtoehtoon eli korusarjan nimeen rasian kannessa (kuva 27).

Kuva 27. Korurasia (kuva:Marjaana Jylhä).

Kuva 28. Korurasia sisältä (kuva:Marjaana Jylhä).

5 DREAM – UNIIKKIKORUSARJA

Korusarjan nimeä pohtiessani vierähti aikaa, halusin jotain mikä olisi tarpeeksi yksinkertainen että se jäisi ihmisten mieliin ja nimen joka taipuisi myös ulkomaalaisten suussa. Päädyin lopulta yksinkertaisesti sanaan, Dream, jolla haluan viitata minua innoittaneisiin unisieppareihin. Sana on myös tarpeeksi yksinkertainen suhteellisten monimutkaisten korujen nimien keskellä joten, mielestäni se rauhoittaa kokonaisuutta. Raotin vielä jokaisen korun takana olevaa hahmoa pienellä runolla, jonka liitän korurasiaan, valitsin runon kuvan ja tarinan sijaan sen takia että näin jätän tilaa muiden mielikuvituksille. Jokaisella korulla on oma tarina, jonka jokainen katsoja voi tulkita oman näkemyksensä kautta.

Dream – uniikkikoruserja kertoo tarinan viidestä sisaruksesta, jokaisella on omaa persoonaansa kuvaava koru. Jokaiseen koruun on liitetty pieni runo joka avaa jokaisen korun takana olevaa sisarusta.

5.1 Shayla

Shayla on sisaruksista vanhin ja viisain, hän toimii tietynlaisena äiti- hahmona perheen sisällä. Hänen sääntöjään ja neuvojaan noudatetaan vaikka se tekisi kipeää. Shayla nimi tulee Gaelin kielestä ja tarkoittaa ”keiju palatsista”.

Tough love is the code,
that Shayla uses like a thorn.
Swift and cold,
is the loving touch of her soul.

Kuva 29. Shayla -koru (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

5.2 Athalia

Athalia on siskoista toiseksi vanhin ja muutaman minuutin vanhempi kaksois-sisarestaan Briettasta. Athalia on siskoista vastuullisin ja tunnollisin, niin koulussa kuin kotonakin. Jos Shayla on perheenpää niin, Athalia on hänen oikea kätensä. Nimi Athalia on lähtöisin alun perin Hebreasta ja tarkoittaa ”Herra on korkea”.

White is the colour of her soul
so pure and real like a rose in the snow.

Kuva 30. Athalia -koru (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

5.3 Brietta

Brietta on Athalian kaksois-sisar ja kaikista siskoista määrätietoisin ja taiteellisin. Hän haluaa erottua joukosta ja tekee mitä vain saavuttaakseen sen mitä tavoittelee. Nimi Brietta on muunnelma Gaelin Bridgetistä ja tarkoittaa piikikästä villiruusu pensasta.

Unique she wants to be,
different from the society.
She knows exactly where she wants to be,
in the drizzle in the land of the free.

Kuva 31. Brietta -koru (kuva:Henna Hirvonen-Astikainen).

5.4 Preita

Preita on sisaruksista ulkopuolisille pelottavin. Vaikka tyttö ei pukeudu pelottavasti tai ole tehnyt asioita, häntä pelätään, johtuneeko siitä että Preita ei anna itsestään paljon. Hän ei puhu eikä ilmaise tunteitaan joten ihmiset kiertävät hänet kaukaa. Nimi Preita on Skandinaviasta kotoisin ja tarkoittaa eniten rakastavaa.

Silence is the thrill of her kind,
feared of her evil smile.

Kuva 32. Preita -koru (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

5.5 Alida

Alida on perheen nuorin ja puhtain. Mikään paha ei ole vielä yltänyt häneen ja hän onkin koko perheen silmäteriä. Nimi Alida tulee latinasta ja tarkoittaa pientä siivekystä.

So young and shy,

you can see it from her smile.
Doesn't worry about a thing,
little angel so pure she shall be.

Kuva 33. Alida -koru (kuva: Henna Hirvonen-Astikainen).

5.6 Lopputulos

Dream- uniikkikorusarja vastaa visuaalisesti sitä, mitä lähdin korusarjalta hakemaan. Korusarjasta näkyy selkeästi kehittymiseni prosessin aikana, mistä olen tulossa ja mihin jatkossa pyrin, Preita kuvaa mennyttä ja Shayla ja Alida tulevaisuuta.

Korusarja osoittautui edetessään paljon suuremmaksi kokonaisuudeksi kuin aavistin-kaan, kun uusi tekniikka ja uusi tuote asettivat haasteita. Eniten aikaa uppoutui kokeilu-ihin, joiden kautta selvitin virkkausta tekniikkana ja sitä miten saan aikaiseksi halua-mani lopputuloksen. Tämän myötä korut jäivät prototyyppi asteelle, joita tulen kehittä-mään jatkossa eteenpäin.

Alussa halusin puuvillalangalla luoda halauksen omaista tunnetta korun käyttäjälle, mutta kovetuksen myötä tämä tunne jäi pois korusta. Toisaalta pidin kovettamisen myö-tä mahdollisiksi tulevista hieman aaltomaisista muodoista, kovetus antaa myös hyvän viimeistelyn korulle. Jatkossa tulen varmasti kokeilemaan, onko mahdollista saavuttaa korussa tietty jäykkyys, mutta säilyttää kuitenkin materiaalin pehmeys.

Korurasian ajatusta on myös vietävä eteenpäin, sillä tällä hetkellä yhden korurasian valmistukseen menee yksi täysi työpäivä, tämä mielestäni syö liikaa aikaa koska on kuitenkin kyse vain korurasiasta. Vastaisuudessa etsin ja tilaan valmiina rasiat, joita tarvittaessa voin muokata koruihin sopiviksi. Näin käsintehty rasia ei nosta turhaan itse korun hintaa. Koruista otetut esityskuvat mielestäni tukevat koruja ja niihin sisältyvää tarinaa ja ne tulevatkin olemaan tärkeä osa korujen markkinointia.

Lisäsin kuvat koruista Internetiin Flickr.com – sivustolle, jossa sain hyvää palautetta koruista, mutta myös kehitysehdotuksia. Shayla, Athalia ja Alida olivat yli puolen kuvia kommentoineiden suosikkeja. Monet pitivät koruihin sisällytetyistä runoista mutta toi-voivat myös että sisarus teema avattaisiin yleisölle, tämä auttaisi avaamaan runojen ja korujen idean helpommin ja nopeammin katsojalle. Varmasti nämä palautteet muovaa-vat koruja jatkossa eteenpäin.

Dream –uniikkikorusarjan idea ja ulkoinen olemus on mielestäni hyvin toimiva koko-naisuus, joka vaatii vielä jatkokehittelyä ja hiomista, mutta mielestäni tuoteideassa on edellytykset toimivaksi taidetuotteeksi.

6 OMA KUVA

6.1 Oma ilmaisu

Opinnäytetyössäni tarkastelin itseäni tekijänä ja suunnittelijana, kuinka ilmaisen itseäni ja mistä ammennan lähtökohdat ja ideat tuotteisiin. En ole koskaan miettinyt kehittymistäni tai kokenut oikein kehittyneeni, mutta menneisyyden tarkastelu avasi silmäni ja huomasin itsekin, miten olin kehittynyt. Huomasin värien käyttöni olleen ammattikoulun aloittaessani arkaa ja se on sitä edelleen. Rakastan värejä mutta niiden käyttö jää vähälle oman epävarmuuden ja arkuuden vuoksi. Tämä on yksi niistä asioista, jossa haluan kehittyä. Kuvioaiheissa olen päässyt raitojen tasolta kuva-aiheisiin ja sanoihin saakka ja täytyy myöntää että se on nostanut ilmaisuni uudelle tasolle. Voin ilmaista syvempiä tunteitani ja ajatuksiani selvemmin ja ne saattavat jopa aueta katsojallekin. Olen oppinut myös sisällyttämään jotain syvempää töihini, aiemmin minulle oli tärkeää vain tuotteen ulkonäkö. Nyt olen nostanut samalle tasolle tuotteiden sisällöllisen merkityksen, jolloin itseni ilmaisu on syventynyt ja tuotteet siirtyneet käyttö- ja koristetuotteista henkilökohtaisemmalle tasolle.

Omaa ilmaisuaani ja minäkuvaani selkeytti myös kollaasien teko. Koska en kollaaseja tehdessäni kerännyt mitään tiettyä väriä tai kuva-aiheita vaan poimin vain kuvia, jotka minua vetivät jollain tasolla puoleensa, pääsin sisälle omiin lähtökohtiini ja omiin mielilyksiiin. Löysin itsestäni asioita joita en ollut ennen huomannut. Ennen kaikkea ulkopuolisten arviot kollaasien takana olevasta henkilöstä, nostivat sellaisia asioita ylös joihin en ollut aiemmin kiinnittänyt huomiota. Jotkut asiat tulivatkin täysin yllätyksenä, mutta jollain tapaa ne olivat sellaisia asioita jotka ovat iso osa minua ja menneisyyttäni.

Peilasin omaa ilmaisuaani uniikkikoruihin ja korut näyttävät siltä, miten näen oman ilmaisuni tällä hetkellä, mutta toisaalta niistä myös näkee sen mihin suuntaan ilmaisuni on kehittymässä ja mistä se on tulossa. Rasioiden ulkonäköön haluan panostaa myöhemmin enemmän, se jäi mielestäni pintaraapaisuksi enkä ole täysin tyytyväinen rasioiden ulkonäköön. Mielestäni korurasia ei kuvasta korujen luonnetta eivätkä ne tue mielestäni korujen kokonaisuutta. Rasiaa on kehiteltävä enemmän.

6.2 Yrittäjyys?

Yrittäjyys vaatii aloitteellisuutta, luovuutta, hyvää suoriutumismotivaatiota, innostusta, kilpailuhenkisyttä, kekseliäisyyttä ja halua hyväksyä riskejä, nämä asiat minulta löytyvät. Syy miksi lähdin tutkimaan itseäni tässä opinnäytetyössä, oli se että tunnen, ettei minulla ole riittävästi itseluottamusta, että uskoisin menestyväni yrittäjyyden saralla. Entä jos omat ideani ja lähtökohtani eivät kohtaakaan mahdollisten asiakkaiden kanssa jolloin tuotteet jäävät myymättä. Opinnäytetyön aikana yllätyin positiivisesti monesti muiden mielipiteisiin tuotteistani ja kollaaseistani, joka sai minut ajattelemaan asiaa uudelta kantilta. Ehkä olenkin liian itsekriittinen ja minun pitäisi vain ottaa itseäni niskasta kiinni ja hypätä tuntemattomaan.

Olen aiemmin opinnoissani harkinnut verkkoliikkeen avaamista, mutta sen toteuttaminen on jäänyt kirjaimellisesti napin painalluksen päähän, minulla on kaikki valmiina verkkoliikettä varten, mutta itseluottamus puuttuu. Opinnäytetyön aikana olen pohtinut paljon asiaa, kysellyt läheisiäni mielipiteitä, näyttänyt tuttavilleni tuotteitani. Positiivisen palautteen jälkeen olen valmis hyppäämään tuntemattomaan ja kokeilemaan verkko-yrittämisen maailmaa. Verkossa yrityksen perustaminen on kuitenkin melko riskitöntä eikä se vaadi paljon rahallista investointia.

7 LOPUKSI

Vaikka alussa olin hyvin epävarma siitä, kehittäisikö tämä minua siihen suuntaan mihin toivoin, työn edetessä olin varmempi ja varmempi siitä että kehityn juuri siihen suuntaan kuin olin aikonut. Olin melko yllättynyt palautteesta, jota sain sekä kollaaseista että tuotteista. Sekä oman itsensä tutkiminen että kehittävä palaute suuntasivat minua oikeaan suuntaan kohti vahvuutta ja itsevarmuutta. Jos aikaa olisi riittänyt, olisin halunnut enemmän ulkopuolista palautetta sekä valmiista tuotteista että kollaaseista. Tämä olisi eliminoinut vielä enemmän arkuuttani ja vahvistanut minua tekijänä ja suunnittelijana.

Koska tuotteeni sijoittuvat vahvasti taiteen saralle, ovat työt todella henkilökohtaisia. Siksi tuotteiden vienti ulkopuolisten arvioitavaksi, vaatii paljon rohkeutta. Pelko muiden

mielipiteistä oli opinnäytetyön alussa suuri, mutta työn edetessä olen huomannut ulkopuolisten palautteen vain minulle hyödyksi.

Taiteen saralla olen hieman kokematon, vaikka en koekaan tuotteideni suoranaisesti liittyvän tekstiilitaiteeseen, mutta opinnäytetyön ja sen tuoman kehittymisen myötä varmuus ja ylpeys omista teoksista kasvavat ja näin myös oma asema tekstiilialan saralla varmentuu. Taiteessa ja visuaalisessa työskentelyssä kauneus on aina katsojan silmässä, joten aina on varauduttava soraääniin. Kaikkia ei vain voi miellyttää.

Opinnäytetyön aikana pohdin paljon tulevaisuuttani eli miten suuntaan tästä eteenpäin. Toistaiseksi en vielä uskaltaudu täyspäiväisen yrittäjyyden saappaisiin, mutta olen kuitenkin päättänyt kokeilla verkossa tuotteideni myyntiä.

Lähteet

- Feder, S. 2000. Necklaces. Paris: L'Aventurine.
- Järvisalo, A-M. 2007. Unisieppari. Käspaikka
<http://www.kaspaikka.fi/koti/amjarvi/ekotoita/askartelu/unisieppari.html>
15.4.2011.
- Lehtosalo, P-L. Julkaisu vuosi tuntematon. Muinaissuomalaista muotoilua, Julkaisupaikka tuntematon.
- Maljojoki, M. 2011. Korujen ilme. Joensuu, 19.4.2011, PKAMK.
Korumuotoilun pajapäivä.
- Mulder Eaton, M. 1994. Estetiikan ydinkysymyksiä. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Salonen, M. 2011. Unisieppari. Unituulia.
<http://www.unituulia.com/12> 15.4.2011.
- Tait, H. 1986. Seven thousand years of jewellery. London: British Museum Publications.
- Votkin, S. 2008. Koru on osa kantajansa omaa historiaa. Iisalmen sanomat.
<http://www.iisalmensanomat.fi/uutiset/kulttuuri/koru-on-pala-kantajansa-omaa-historiaa/113364> 11.5.2011.
- Yrittäjyysväylä. Turun kauppakorkeakoulun PK- instituutti. Verkko-opetusmateriaali.
<http://www2.edu.fi/yrittajyysvayla/index.php#> 17.5.2011.